

[Sigsgaard.]

lidt effektivt. Nu ved jeg ikke, hvad socialdemokraterne vil. Vil de have det nuværende prisstop forlænget, mener de, det kan lade sig gøre, eller vil de have noget mere effektivt? Og hvis de vil have noget mere effektivt — og det har min fulde sympati — hvordan skal man så gøre det mere effektivt? Nogle antydninger synes jeg ville være på deres plads her, så vi kunne få lidt debat om sagen.

Jeg tvivler på, at man får arbejderne til at tro på, at der kommer en effektiv indsats imod prisstigningerne. Det ville også være meget dumt af dem at tro det, for hvornår har man nogen sinde set det i Danmark? Kapitalisterne har brug for større profit. Investeringerne koster mere og mere, maskinerne bliver større og større og dyrere og dyrere, og derfor må profitten helst op, den må i hvert fald ikke ned. Ikke mindst derfor bliver stoppet ikke effektivt, ikke mindst derfor vil man ikke gøre stoppet effektivt.

Virkelig kontrol forudsætter jo, at der er politisk vilje til det, og det synes jeg man kan konstatere at der ikke er, for havde der været politisk vilje, så havde handelsministeren og regeringen fulgt Forbrugerrådets henstillinger om effektivisering af prisstoppet i oktober måned. Det ville man ikke. Der er tværtimod vilje til at give de erhvervsdrivende de prisstigninger, som de nu så gerne vil have.

Effektiv kontrol forudsætter også, at foretagnings- og bankhemmeligheden ophæves. I dag er det f. eks. hemmeligt, hvem der ejer B & W. Det er også en hemmelighed, hvad Shell betaler i skat, BPs regnskaber er der ingen, der kan få at se, og hvem kender egentlig bankernes hemmeligheder? Så længe der ikke er offentlig indsigt i virksomhedernes forhold, og så længe lønmodtagerne ikke kan fungere som kontrollører på hver eneste virksomhed, vil prislovgivningen være ineffektiv. Den kan blive mere effektiv, end den er i dag, det er rigtigt. Men det, jeg her har skitseret, er det, der skal til, hvis den skal være bare nogenlunde effektiv — og regeringen har ikke engang villet forslå aktieselskabsloven ændret, så vi fik lidt indblik i, hvad selskaberne foretager sig.

Regeringen vil have lønarbejderne til at holde igen. Ligeløn er der ikke råd til. 13 kr. 50 øre i timen som mindsteløn er der ikke

råd til, mener regeringen og arbejdsgiverforeningen. Nu sidder man så på Sankt Annæ Plads og handler om 200-300 mill. kr. til arbejderne i 1971 og måske et tilsvarende beløb næste år, men samtidig bevilgede aktionærerne sig selv 750 mill. kr. i friaktier sidste år. Så kommer man og vil have lønarbejderne til at holde igen. Jeg ser bestemt ingen grund til, at de lavtlønnede ikke skulle have hele det beskedne krav opfyldt, de har stillet. Det vil koste 300 mill. kr., siger man; det siger arbejdsgiverne, det siger regeringen. Jeg kan ikke forstå, at man i den grad falder i svime over 300 mill. kr., når man ved, hvad nationalindkomsten er, når man ved, hvad statsbudgettet er.

Lad mig så lige tilføje som min sidste bemærkning i dag, at de 300 mill. kr., som det vil koste at opfylde de lavtlønnedes krav, er ikke mere, end jord- og ejendomspriserne stiger på en uge.

Kai Moltke: For det første må jeg selvfølgelig sige, at jeg med glæde støtter det socialdemokratiske forslag om, at man nu får klart formuleret, hvad der skal ske på prisområdet, når prisstoppet bortfalder. Men jeg kan ikke lade være med ligesom den foregående taler at komme med den tilføjelse, at det nemmeste, hvis man mener, det har den altafgørende betydning i situationen, ville være, at socialdemokratiet benyttede lejligheden til på grundlag af notatet at sige, hvor der er noget uklart, og hvad man ønsker indført. Hvad er det for en prislov, der egentlig ønskes fra socialdemokratiets side? Dette her kan vi udmærket godt blive enige om, men det er til syvende og sidst lige så hemmeligt som det, der præger regeringspartierne notat. Altså tror jeg i og for sig, at socialdemokratiet har forspildt en lejlighed til at udnytte notatet, til at tage de uklarheder frem, som findes, og heroverfor stille ganske konkret formulerede krav. Så vidste vi, hvordan landet lå. Så vidste lønarbejderne, hvad de forskellige parter sigter efter i den nuværende situation. Selvfølgelig ønsker vi det klarlagt, og derfor har jeg da i sinde at stemme for det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Men jeg kan ikke indse, at der gennem dette kan skaffes den fornødne klarhed.

Når vi nu skal se på priserne, tror jeg i øvrigt, der er nogle fundamentale ting, som